Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

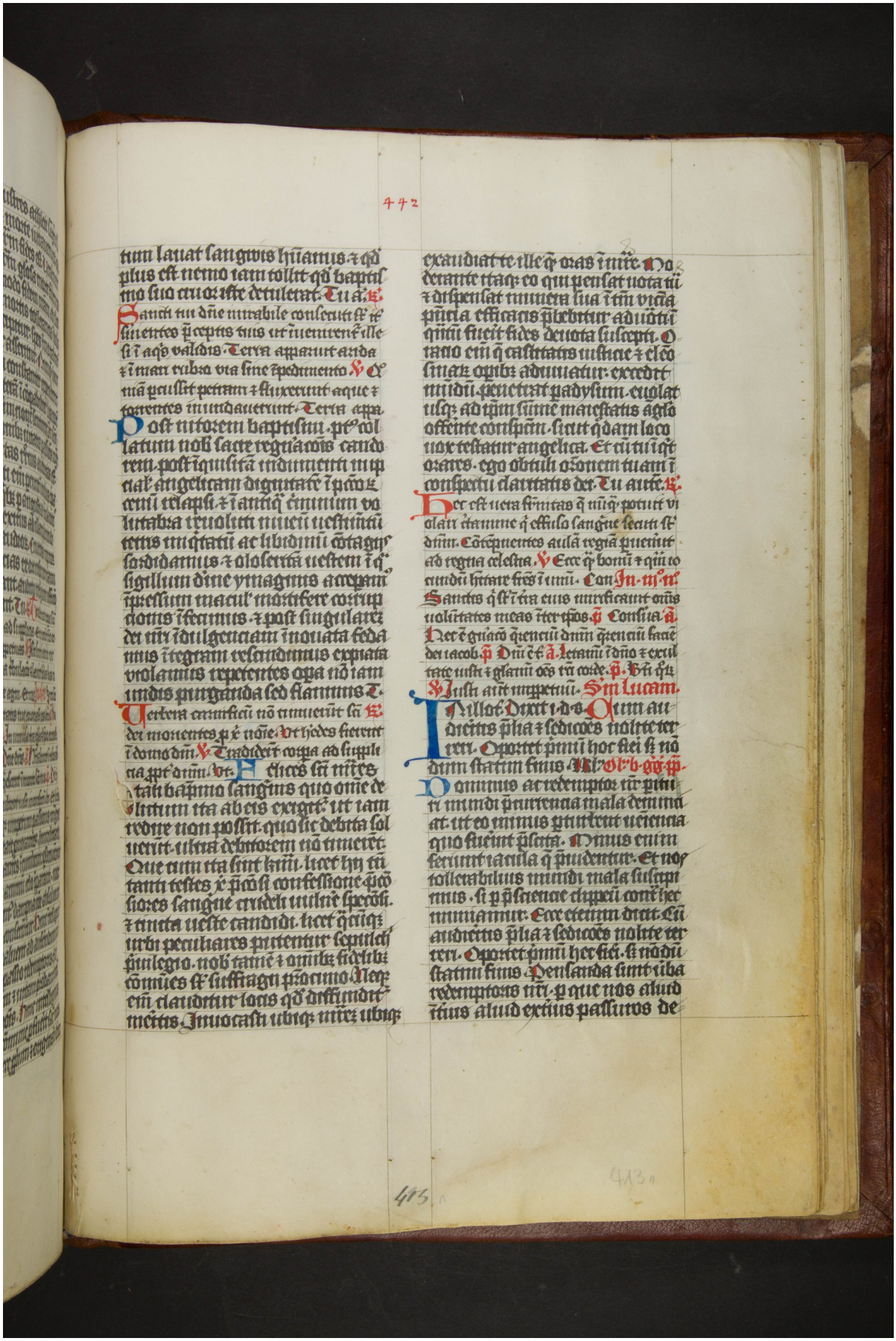

442

tum lauat sanguis hꝗianus ⁊ qd
plus est nemo tam tollit qd baptis
mo suo cruore iste detulerat. Tu a. ℟.
Sancti tui dne mirabile consecuti sunt
sunt cepis tuis ut inuenirent ille
si i aqs validis. Terra apparuit arida
⁊ i mari rubro via sine ꝑpedimento. ℣ Or
mia pauerit petram ⁊ fluxerunt aque ⁊
torrentes inundauerunt. Terra appa
Post nitorem baptismi pt' col
latum nobis sacre regalis cand
rem post iqnsitam indumentum in p
mal' angelicam dignitate ꝗ p culpa
cruci relapsi ⁊ i antiq̃ omnium vo
luptatibus resolutum nuncii uestimenti
tenus mundicie ac libidinis cotagis
sordidamus ⁊ oloserica uestem i q'
sigillum dne ymaginis accepimus
ipessum tuaeul' moribus corrup
domus ifecimus ⁊ post singulares
dei nri idulgentiam inouata fide
mus i regram reseruimus expiata
violamus repetentes opa nō iam
mundis purganda sed flammis. T.
Uerbum carnificati nō timuerunt sa ℟.
dei monentes p ē nōie. Vt hedes fierent
i domo dni. ℣ Tradiderunt corpa ad supplic
cia ꝓ dnm. Vt. Fideles sui milites
tam baptismo sanguis quo omne de
liquium tua ab eis exigit. ut iam
redire non possint. quo sic debita sol
uerunt. ultra debitorem nō timuerit.
Que cum ita sint kmi. licet hy tu
tam testes ē pōsi confessione. qd
fiores sanguis cruoris uulnere specosi.
⁊ uinita uestis candidi. licet q̃cuq;
urbi peculiares pruentur sepulch
priuilegio. nob' tamē ⁊ omibus fidelib
omnes st suffragia pro nno. Nec
cum claudatur locus qd diffundit
mentis. In uocatu ubiq; mirez ubiq;

exaudiat te ille q̃ oras i mire. Ne
derante itaq; eo qui pensat uota ui
⁊ dispensat munera sua i tm vicia
pucia efficacis plebitur adiuti
qmu fuerit fides deuota suscepti. O
tanto enim q̃ caritatis ultrice ⁊ eleo
sinaꝝ opib adiuuatur. excedit
mundi. penetrat paradysum. euolat
uleq; ad tum sunne maiestatis agnō
offerente conspectu. sicut qdam loco
nor testatur angelica. Et cū tui iqt
oraues. ego obtuli oōnem tuam i
conspectu clarissimi dei. Tu autē. ℟.
Hec est uera firmitas q̃ uiuq̃ potuit vi
olari. dum nunc q̃ effusio sanguis sancti
dum. Cōsequentes aula regia pueniu
ad regna celestia. ℣ Ecce q̃ bonū ⁊ quā io
cundū habitare fres i unū. Can. Jn. ms. n.
Sanctis q̃ st i ꝛra eius mirificauit omis
uoluntates meas iter ꝓos. ℣ Consiua. a.
Nec ē qui ad q̃ queuit dnm q̃ten nū hae
dei iacob. ℣ Dm ē. a. Letamini i dno ⁊ exul
tate iusti ⁊ glamini oes ꝛti corde. ℣. Vbi q̃
Justi aut in ꝛpetuū. Sm Lucam.
Nullos. Dixit i. d. o. Quum au
dieritis plia ⁊ seditiones nolite ter
reri. Oportet primi hoc fiei ⁊ nō
dum statim finis. Ml. Gl. b. qd. p.
Dominus ac redemptor nr primi
ti mundi pnitentia mala deminua
at. ut eo minus puniret uetenia
quo fuerit plata. Omnis enim
ferunt iacula q̃ punientur. Et nos
tollentibus mundi mala suscipi
mus. si p pscuciae clypeū cōtē her
minamur. Ecce etenim dicit. Cū
audieritis plia ⁊ seditiones nolite ter
reri. Oportet primi hec fiei. si nōdū
statim finis. Pensanda sunt ciba
redemptoris nri. p que nos aliud
tius aliud extius passuros de